

Hunt ja inimene.

Rebane kõneles kord hundile inimese jõust ja rammust, ükski loom ei võida tema vastu seisda, ja peab kaval mees olema, kes temaga tahab korda saada. Selle peale vastas hunt: „Kui ma peaksin ühte nägema, ma tahaksin kord katsed teha ja inimese peale hakkata.“ „Ma võin sind seks aidata“ ütles rebane, „tule aga hommikuwara minu juure, ma tahan sulle ühe inimese näidata.“ Hunt tegi seda, ja rebane läks temaga sinna tee peale, kust küt iga päewa läis. Esimalt tuli üks wana halspää. „On see inimene?“ küsis hunt. „Ei“, vastas rebane, „see on seda olnud“. Siis tuli üks weike pois. „On see inimene?“ „Ei, sest saab alles inimene“, vastas rebane. Viimaks tuli küt, kahe rauaga püs õlal ja suur pik nuga tuppel külle peal. Rebane ütles hundile: „Vaata nüüd, sealt tuleb üks inimene. Kui sa mees oled, mine nüüd

selle vastu ja näita, mis sa woid, aga mina arg loom lähen ja poen põesa taha ja waatan sealt sinu suurt julgust.“ Hunt läks nüüd uhkeste inimese vastu; aga küt, kui teda nägi ütles: „Kahju, et mul kuulsid püssi sees ei ole,“ tõmbas kohe püssi wimma ja lasi hundile vastu filmi. Hunt rapputas kangeste pääd, ommeti wöttis ta julgust ja läks edasi, küt andis t'ale teise paugu. Hunt kannatas kanget walu ja kargas küt peale, kes oma suure jahi nuuga parema ja pahema poole nägu paar korda hundile leikas, nõnda et ta raskeste haawatud ja werine tagasi metsa jooksis. Kui n'ad pea koku saiwad, küsis rebane: „Do wend hunt, kuidas oled sa inimesega korda saanud?“ mis so pea ja filmadel wiga on? mis ilusaid punasid kingitusi oled sa wist inimese käest saanud? — „Oh wend“, vastas hunt, ära räägi nõnda, nii suguse kange looma ma poleks inimese mite arwand olewa. Esimalt wöttis ta keppi õla pealt ja puhus